

mihael

KAPELANIJA SV. MIHAELA ARKANDELA MUP - SJEDIŠTE I RAVNATELJSTVO POLICIJE

ŠESTA KORIZMENA NEDJELJA

*Sedam preživeliščnih spomina želi me učenju
a eksplicacij spomine žele mi hrovati
slici i drugim
ne želijočim uverca uči oči pismenosti
Uzgaya Š.*

MUKA GOSPODINA NAŠEGA ISUSA KRISTA PO MARKU

mihael

11 / 2021.

**LISTIĆ POLICIJSKE KAPELANIJE
SV. MIHAELA ARKANĐELA
MUP - SJEDIŠTE I
RAVNATELJSTVO POLICIJE**
Godište XVI. (2021.), Broj 11 (478),
ŠESTA KORIZMENA NEDJELJA
28. ožujka 2021.

Kontakt:
vlč. Željko Rakošec,
 policijski kapelan
 tel.: 22 712, 85 682;
 e-mail: zrakosec@mup.hr

Vinko Bakula,
 pomoćnik policijskoga kapelana
 tel.: 88 853, 22 715, 82 805;
 e-mail: vbakula@mup.hr

Slika na naslovnici:
 Vinko Bakula: *Leđa podmetnuh onima što me udarahu*

OŽUJAK

Ned. 28. **ŠESTA KORIZMENA
NEDJELJA - CVJETNICA**

Pon. 29. Eustazije, Bertold

Uto. 30. Bogoljub, Leonard, Vlatko

Sri. 31. Benjamin, Natalija, Ljubomir

MEDITACIJA <i>Neće nas ostaviti u smrti</i>	3
SLUŽBA RIJEČI ŠESTA KORIZMENA NEDJELJA UVOD U ČITANJA <i>Cvjetnica za osviještenje</i>	4
ČITANJA <i>Muka Gospodina našega Isusa Krista po Marku</i>	6
HOMILIJA <i>Gospodine, uđi u moj život</i>	10
KATEHEZA <i>Ispit savjesti</i>	12
<i>Mali vjeronaučni kviz</i>	14
<i>Mali vjeronaučni leksikon</i>	15
NAŠI POKOJNI	16

Neće nas ostaviti u smrti

Cvjetnica predstavlja ulaz u Veliki tjedan. Njome počinje proslava vrhunca crkvene godine. Ona povezuje Kristovo uzvišenje, koje se očituje radosnim, svečanim ulaskom u Jeruzalem s poniženjem koje dolazi do izražaja u Isusovom Križnom putu.

Naš se život sastoji od dobrih strana, lijepih dana, radosti, veselja i pjesme - kao što to možemo čuti i doživjeti na početku Svetе mise.

No sastoji se i od teškoća, patnje i smrti, iskustava slabosti i krivnje - o tome nam govori muka Kristova.

S palminim grančicama u rukama pratimo Isusa i prihvaćamo ga kao Kralja svijeta. I mi smo, poput apostola, pozvani da slavimo Boga i zahvaljujemo za sve dobro i lijepo što smo iskusili s Isusom i kroz Isusa. Istodobno smo svjesni da nas On prati na raznovrsnim putovima našeg života - kad smo sretni i zadovoljni, no i onda kad smo tužni i očajni.

On nas prati čak i tamo, gdje nitko drugi više ne može s nama, kad nas dohvati smrt. Zelene grančice mogu učvrstiti našu nadu spoznajom da nam Božja ljubav daje snagu i u patnji i da je ona jača od svake smrti. U zelenilu grančica i hvalospjevu smijemo danas slaviti Isusa kao onoga, koji nije ostao u smrti i koji ni nas neće ostaviti u smrti.

www.virc.at

Matthew Sanderson, *Cvjetnica, Isusov trijumfalni ulazak u Jeruzalem*, <https://fineartamerica.com>

Cvjetnica za osviještenje

Poslušnost nosi posljedice

Sluga patnik

Početak Treće pjesme o Sluzi patniku iz Knjige proroka Izajije toga slugu prikazuje kao mudraca, vjernoga učenika Gospodinova. On sâm mora poučavati pobožne Judejce, ali i sve izgubljene i neverne. Svojom odvažnošću i pomoću Božjom on će podnijeti sve nevolje, dok mu Bog ne pribavi konačnu pobjedu. Božja se pomoć očituje upravo u sposobnosti poučavanja. »Jezik vješt« toga sluge dar je od Boga, koji sa sobom donosi i zadaću pomoći umornima. Nauk Božji, prije nego osudu, donosi okrjepu. Tako Sluga Gospodnji djeluje u potpunosti u skladu s Božjim načinom djelovanja, jer okrjepa umornih Božje je djelo. Sluga može posredovati tu okrjepu zato što je i sam njome okrijepljen. I on sam svakodnevno od ranoga jutra zauzima stav učenika i sluša Božju riječ. Razumijevanje toga nauka opet je dar Božji, jer kaže:

»Gospodin Bog uho mi otvori.« Jedino što Sluga čini jest da se tomu nauku ne opire (heb. marah). Time taj tekst slijedi nauk s početka Knjige Izajijine, gdje Bog kaže: »Htjednete I' me poslušati, uživat ćete plodove zemaljske. U buntovništvu (heb. marah) ako ustrajete, proždrijet će vas mač.« Kasnije pak Knjiga Izajijina dodaje: »Oni se odmetnuše (heb. marah), ožalostiše sveti Duh njegov. Zato im je postao neprijatelj i sâm je na njih zavojšio.« Sluga Gospodnji ne uzmiče od Božje riječi, ali takav stav slušanja i poslušnosti ima i svoje posljedice. Sluga prima udarce, čupaju mu bradu, vrijeđaju ga i pljuju, a on sve to mirno podnosi, jer zna: »Gospodin Bog mi pomaže, zato se neću smesti.« Sluga zna da je Bog na njegovojoj strani. Mogu ga protivnici vrijeđati, ali on se zbog toga ne stidi. Ovo podnošenje udaraca i uvrjeda kasnije će biti još više razrađeno u Četvrtoj pjesmi o Sluzi patniku, a tema će biti obilno upotrebljavana u prvoj Crkvi i novozavjetnim spisima u vezi s Isusovom mukom.

Uzvik pouzdanja u Boga

U izvještaju o Isusovoj muci u Evandelju po Marku iščitavaju se mnogi znakovi Isusova poniženja, bilo da se započne sa spletkama glavara svećeničkih i pismoznanaca o Isusovu ubojstvu, ili Isusovim vezivanjem i odvođenjem pred Pilata. Evandelist često pritom navodi starozavjetne izričaje koji se od toga trenutka počinju tumačiti kao proroštva, a sama Isusova muka kao ispunjenje Pisama. Vojnici ga u unutrašnjosti dvora udaraju i pljuju po njemu kao po Sluzi patniku, a kad je razapet na križ, evandelist doslovno navodi riječi Psalma 22: »Razdijele među se haljine njegove bacivši za njih kocku.« Dok je visio na križu, prolaznici su ga pogrdjivali i vikali: »Spasi sam sebe, siđi sa križa!«, a rugali su mu se i glavari svećenički i pismoznaci govoreći: »Druge je spasio, sebe ne može spasiti! Krist, kralj Izraelov! Neka sad siđe s križa da vidimo i povjerujemo!« I to podsjeća na isti Psalm i njegove riječi: »Koji me vide, podruguju se meni, razvlače usne, mašu glavom: 'Uzdao se u Gospodina! Neka ga sad izbavi, neka ga spasi ako mu omilje!'« Konačno, taj psalam prihvaća i sâm Isus te o devetoj uri više s križa: »Bože moj, Bože moj! Zašto si me ostavio?« Stoga se taj njegov uzvik ne smije shvatiti kao znak očaja zbog napuštenosti, nego prije kao znak pouzdanja u Boga, njegova Otca, koji nije daleko od njega, nego je »snaga njegova«, te mu svakoga trenutka može »pohititi u pomoć« i dušu njegovu oteti smrti, kako to u nastavku kaže Psalm 22. Navještaj takvoga raspleta osjeća se već u završnim trenutcima muke. Isus izdiše, a satnik koji je stajao uz križ kaže: »Zaista, ovaj čovjek bijaše Sin Božji«, prekidajući tako tajnovitost koja je kroz cijelo evandelje obavijala Isusov lik.

Kristovo samolišavanje božanske slave

Pavao u Poslanici Filipljanima poziva članove te Crkve da budu složni, da istu ljubav njeguju, da budu jednodušni, da budu »jedne misli« te da »u poniznosti jedni druge smatraju višima od sebe«. Kad ih poziva da isto misle (grč. to auto froneo), Pavao zna da je to moguće postići samo na jedan način, i to usklađujući svoje mišljenje s onim Kristovim, zato im i kaže: »Neka u vama bude isto mišljenje (grč. froneo) kao i u Kristu Isusu«, a potom započinje slavni hvalospjev Kristovu poniženju i uzvišenju. Krist se svojstva koja pripadaju njegovoj božanskoj naravi dragovoljno odrekao, ne želeći se njima koristiti za svoga zemaljskoga života. Na taj je način on sama sebe »opljenio« (grč. kenoo). Grčki izraz zapravo znači »isprazniti«, a od njega se izvodi pojам »kenoza« kojom se označava Kristovo samolišavanje božanske slave koja mu je pripadala u njegovoj preegzistenciji. Tako je Isus, svojevoljno slab, postao sličan ljudima, »sluga«, ponižen do smrti na križu. To je dno njegova poniženja, ali i početak uzvišenja. Bog ga je »preuzvio« u uskrsnuću i uzašašcu i darovao mu »ime nad svakim imenom«, ime »Gospodin« (grč. kyrios). To je ime Božje, te mu se čitav svemir klanja. Pavao, dakle, poziva kršćane da usvoje takvo mišljenje, da se »opljenе«, »isprazne«, kao što je to učinio Krist. Za neprijatelje križa Kristova, on kaže da »misle« (grč. froneo) na zemaljsko, jer im je »bog trbuh, a slava u sramotik«. Takvima je »svršetak propast«. Vjernici pak, prema Poslanici Kološanima, moraju misliti (grč. froneo) na ono što je gore, ne na zemaljsko, pa kad se pojavi Krist, tada će se i oni »s njime pojaviti u slavik«.

Na procesiji s grančicama

Evangelje: Mk 11, 1-10

Blagoslovljen onaj koji dolazi u ime Gospodnje

Čitanje svetoga evanđelja po Marku

Kad se približe Jeruzalemu, Betfagi i Betaniji, do Maslinske gore, pošalje dva učenika i kaže im:

- Hajdete u selo pred vama. Čim u nj uđete, naći ćete privezano magare koje još nitko nije zajahao. Odriješite ga i vodite. Ako vam tko reče: 'Što to radite?' recite: 'Gospodinu treba', i odmah će ga ipak ovamo pustiti.

Otiđoše i nađoše magare privezano uz vrata vani na cesti i odriješe ga. A neki od nazočnih upitaše: -

- Što radite? Što drijesite magare?

Oni im odvrate kako im reče Isus. I pustiše ih. I dovedu magare Isusu, prebace preko njega svoje haljine i on zajaha na nj. Mnogi prostriješe svoje haljine po putu, a drugi narezaše zelenih grana po poljima. I oni pred njim i oni za njim klicahu:

- Hosana! Blagoslovljen Onaj koji dolazi u ime Gospodnje! Blagoslovljeno kraljevstvo oca našega Davida koji dolazi! Hosana u visinama!

Riječ Gospodnja

Prvo čitanje: Iz 50, 4-7

Lica svojeg ne zaklonih od pogrda, ali znam da se neću postidjeti.

Čitanje knjige proroka Izaje

Gospodin Bog dade mi jezik vješt
da znam riječju krijepti umorne.
Svako jutro on mi uho budi
da ga slušam kao učenici.
Gospodin Bog uho mi otvoril
ja se ne protivih niti uzmicah.
Leđa podmetnuh onima što me udarahu,
a obraze onima što mi bradu čupahu,
i lica svojeg ne zaklonih
od pogrda ni od pljuvanja.
Gospodin Bog mi pomaže,
zato se neću smesti.
Zato učinih svoj obraz ko kremen
i znam da se neću postidjeti.

Riječ Gospodnja

Otpjevni psalam: Ps 22, 8-9.17-20.23-24

Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?

Svi koji me vide, podruguju se meni,
razvlače usne, mašu glavom:
»Uzdao se u Gospodina, neka
ga sad izbavi,
neka ga spasi ako mu omilje!«

Opkolio me čopor pasa,
rulje me zločinačke okružile.
Probodoše mi ruke i noge,
sve kosti svoje prebrojiti mogu.

Razdijeliše među se haljine moje
i za odjeću moju baciše kocku.
Ali ti, Gospodine, daleko mi ne budи;
snago moja, pohiti mi u pomoć!

A sada, braći ču svojoj
navješćivati ime tvoje,
hvalit ču te usred zbora.
»Koji se bojite Gospodina, hvalite njega!
Svi od roda Jakovljeva,
slavite njega!
Svi potomci Izraelovi, njega
se bojite!«

Drugo čitanje: Fil 2, 6-11

Ponizi sam sebe... zato Bog njega preuzvisi.

Čitanje Poslanice svetoga Pavla apostola Filipljanim

Krist Isus, trajni lik Božji,
nije se kao plijena držao
svoje jednakosti s Bogom,
nego sam sebe »opljeni«
uzevši lik sluge,
postavši ljudima sličan;
obličjem čovjeku nalik,
ponizi sam sebe, poslušan do smrti,
smrti na križu.

Zato Bog njega preuzvisi
i darova mu ime,
ime nad svakim imenom,
da se na ime Isusovo
prigne svako koljeno
nebesnikā, zemnikā i podzemnikā.
I svaki će jezik priznati:
»Isus Krist jest Gospodin!« –
na slavu Boga Oca.

Riječ Gospodnja

Na misi

Evangelje: Mk 14, 1 – 15, 47

Muka Gospodina našega Isusa Krista po Marku

Odmah izjutra glavari svećenički zajedno sa starješinama i pismoznancima - cijelo Vijeće - upriličili su vijećanje pa Isusa svezali, odveli i predali Pilatu. I upita ga Pilat:

»Ti li si kralj židovski?«

On mu odgovori:

»Ti kažeš.« I glavari ga svećenički teško optuživahu. Pilat ga opet upita:

»Ništa ne odgovaraš? Gle, koliko te optužuju.«

A Isus ništa više ne odgovori te se Pilat čudio.

O blagdanu bi im pustio uznika koga bi zaiskali. A zajedno s pobunjenicima koji u pobuni počiniše umorstvo bijaše u okove bačen čovjek zvani Baraba. I uziđe svjetina te poče od Pilata iskati ono što im običavaše činiti. A on im odgovori:

»Hoćete li da vam pustum kralja židovskoga?«

Znao je doista da ga glavari svećenički bijahu predali iz zavisti. Ali glavari svećenički podjare svjetinu da traži neka im radije pusti Barabu. Pilat ih opet upita:

»Što dakle da učinim s ovim kojega zovete kraljem židovskim?«

A oni opet povikaše:

»Raspni ga!«

Reče im Pilat:

»Ta što je zla učinio?«

Povikaše još jače:

»Raspni ga!«

Hoteći ugoditi svjetini, Pilat im pusti Barabu, a Isusa izbičeva i preda da se razapne.

Vojnici ga odvedu u unutarnjost dvora, to jest u pretorij, pa sazovu cijelu četu i zaogrnu ga grimizom; spletu trnov vjenac i stave mu na glavu te ga stanu pozdravljati:

»Zdravo, kralju židovski!«

I udarahu ga trskom po glavi, pljuvahu po njemu i klanjahu mu se prigibajući koljena. A pošto ga izrugaše, svukoše mu grimiz i obukoše mu njegove haljine.

I izvedu ga da ga razapnu. I prisile nekog prolaznika koji je dolazio s polja, Šimuna Cirenca, oca Aleksandrova i Rufova, da mu ponese križ. I dovuku ga na mjesto Golgotu, što znači Lubanjsko mjesto. I nuđahu mu piti namirisana vina, ali on ne uze.

Kad ga razapeše, razdijele među se haljine njegove bacivši za njih kocku - što će tko uzeti. A bijaše treća ura kad ga razapeše. Bijaše napisan i natpis o njegovoj krivici:

»Kralj židovski.«

A zajedno s njime razapnu i dva razbojnika, jednoga njemu zdesna, drugoga slijeva.

Prolaznici su ga pogrdivali mašući glavama:

»Ej, ti, koji razvaljuješ Hram i sagradiš ga za tri dana, spasi sam sebe, sidi s križa!«

Slično i glavari svećenički s pismoznancima rugajući se govorahu jedni drugima:

»Druge je spasio, sebe ne može spasiti! Krist, kralj Izraelov! Neka sad side s križa da vidimo i povjerujemo!«

Vrijeđahu ga i oni koji bijahu s njim raspeti.

A o šestoj uri tamaasta po svoj zemlji - sve do ure devete. O devetoj uri povika Isus iza glasa:

»Eloi, Eloi lama sabahani?«

To znači:

»Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?«

Neki od nazočnih čuvši to govorahu:

»Gle, Iliju zove.«

A jedan otrča, natopi spužvu octom, natakne na trsku i pruži mu piti govoreći:

»Pustite da vidimo hoće li doći Ilija da ga skine.«

A Isus zavapi jakim glasom i izdahnu. I zavjesa se hramska razdrije nadvoje, odozgor dodolje.

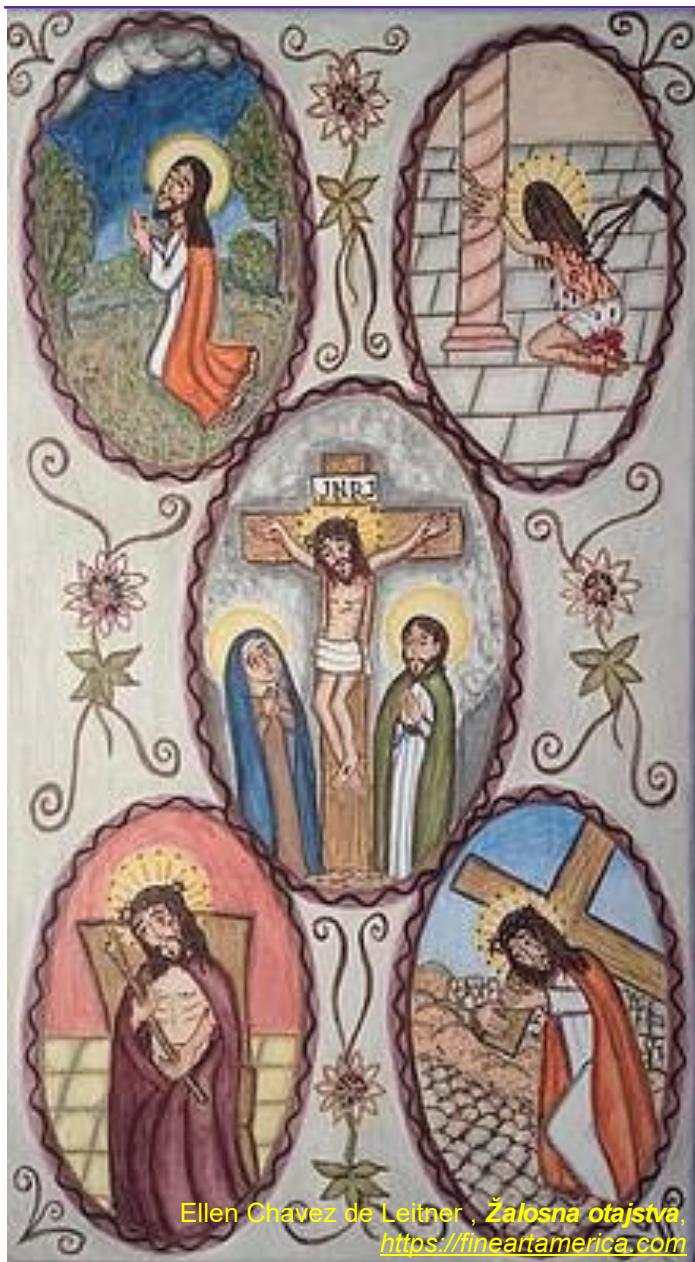
A kad satnik koji stajaše njemu nasuprot vidje da tako izdahnu, reče:

»Zaista, ovaj čovjek bijaše Sin Božji!«

Izdaleka promatrahu i neke žene: među njima Marija Magdalena i Marija, majka Jakova Mlađega i Josipa, i Saloma - te su ga pratile kad bijaše u Galileji i posluživale mu - i mnoge druge koje uziđoše s njim u Jeruzalem.

A uvečer, budući da je bila Priprava, to jest predvečerje subote, dođe Josip iz Arimateje, ugledan vijećnik, koji također iščekivaše kraljevstvo Božje: odvaži se, uđe k Pilatu i zaiska tijelo Isusovo. Pilat se začudi da je već umro pa dozva satnika i upita ga je li odavna umro. Kad sazna od satnika, darova Josipu tijelo. Josip kupi platno, skine tijelo i zavije ga u platno te položi u grob, koji bijaše izduben iz stijene. I dokotrlja kamen na grobna vrata. A Marija Magdalena i Marija Josipova promatrahu kamo ga polažu.

Riječ Gospodnja

Gospodine, uđi u moj život

Mesija, tako najavljuje prorok Zaharija, će ući u glavni grad na magaretu.

*Klikni iz svega grla kćeri sionska!
Viči od radosti, kćeri jeruzalemska!
Viči, tvoj kralj se evo tebi vraća
Pravičan je i pobjedonosan
Ponizan jaše na magarcu
Na magaretu, mladetu magaričinu
(Zah 9,9).*

Isus s tim ulaskom potvrđuje: *Ja sam Mesija*. I njegovi su neprijatelji to razumjeli. I stoga ga žele ukloniti. Taj ne može biti Mesija. On naime čini sve nekako drukčije nego što smo mi to očekivali. Ne mogu misliti drukčije, nego samo politički. A Isus misli duhovno. Njima je poznata sreća, ono najviše. Isus najveću sreću vidi u odnosu prema Vječnome. U Muci smo čuli kamo to smjera. Tri riječi koje Luka prenosi kao posljednje Isusove riječi sažimaju ono što je jezgra njegove namjere i središte njegove poruke. Nakon što su Isusa pribili na križ, rekao je: Oče, oprosti im; jer ne znaju što čine. U tim riječima vidimo njegov temeljni stav jer u tim groznim bićima vidi ljudе koje treba spasiti. Oni nisu svjesni što čine, oni su zaslijepljeni, ne vide cjelinu. Isus moli Oca za te zaslijepljene ljudе neka im oprosti.

Druga riječ potaknuta je molbom jednoga razbojnika. *Gospodine, sjeti me se kada dođeš u svoje kraljevstvo*. Isus mu

Utjednu pred nama proći ćemo sve ono što se Isusu dogodilo u njegovim posljednjim danima. Sjećamo se toga i posadašnjujemo to; znamo naime, to što se tada dogodilo obilježava i prožima i nas danas. Isus za nas nije čovjek prošlosti, on određuje našu sadašnjost.

Danas se sjećamo njegova ulaska u Jeruzalem. Jahao je na mladom magaretu na kojem prije njega nitko još nije sjedio. Magarac je korisna životinja. Strpljivo može nositi velik teret. Uz to, jedva da ga itko cijeni.

Razlomljen

odgovara: Još *dan* bit ćeš sa mnogim u raju. Pokazuje nam time što je moguće kod Boga. Ako mu se čovjek iskreno obrati, milost može djelovati. Ona proizvodi ono što je bilo nevjerojatno. Zločincu je obećao da Bog neće obračunati s njime, nego će mu se smilovati i ubrojiti ga među svete, kao prvoga koji s Isusom smije ući u nebesko kraljevstvo. To je cilj Isusova poslanja: svi ljudi trebaju biti spašeni. Svima treba doći oproštenje. Cijeli svijet je pozvan da bude spašen.

A onda Isus govori još jednu riječ Ocu: *Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj.* To je dovršenje njegova života. Time je sve učinjeno. Sve što je on i sve što je trebao učiniti sada se vraća Ocu. Sve je predao Ocu. Zemlja i nebo, Bog i čovječanstvo su povezani. Jedan koji je bio posve čovjek i koji je posve bio povezan s Ocem uporan je da sa strane čovječanstva ratificira ponuđeni Savez s Bogom. To je konačni, važeći, trajni Savez.

Sada se može događati djelo spasenja. Svi se mogu spasiti: Petar, koji plače, Šimun Cirenac koji je prisiljen nositi križ i pomaže Isusu, žene koje ga oplakuju, satnik koji dolazi do spoznaje daje on Sin Božji.

Može biti spašen svatko tko se obraća Isusu. Dopustimo da i mi budemo spašeni.

Isus je na križu razlomljen. Svoje trpljenje i svoju smrt nije živio kao zlo koje treba izbjegći po svaku cijenu, nego kao poslanje koje mu je od Oca naređeno.

I mi smo razlomljeni. Živimo s razlomljenim tijelom, s razlomljenim srcem, s razlomljenom naravi ili s razlomljenim duhom. Trpimo zbog razlomljenih odnosa.

Kako možemo živjeti s tom našom razlomljenošću?

Isus nas poziva da ju prigrimo kao što je on prigrlio križ i živimo ju kao dio svoga poslanja.

Isus od nas ne traži da svoju razlomljenost odbijamo kao prokletstvo Božje koje nas podsjeća na našu grešnost, nego da ju prihvativimo i stavimo ju pod Božji blagoslov za naše očišćenje i ozdravljenje.

Tako naša razlomljenost može postati pristup u novi život.

<https://www.frama-ofs.com/>

Ispit savjesti

Savjest

U dubini savjesti čovjek otkriva zakon koji on sam sebi ne daje, ali kojemu se mora pokoravati. Taj glas, što ga uvijek poziva da ljubi i čini dobro a izbjegava zlo, kad zatreba, jasno odzvanja u intimnosti našega srca. Čovjek naime ima u srcu zakon što mu ga je Bog upisao. Savjest je najskrovitija jezgra i svetište čovjekovo, gdje je on sam s Bogom, čiji glas odzvanja u njegovoj nutrini.

Savjest treba biti informirana. Tek dobro odgojena savjest ispravna je i istinita. Takva savjest može donositi sudove slijedeći razum u skladu s istinskim dobrom što ga je Bog htio po svojem stvaranju. Mnogi su negativni utjecaji koji mogu ugroziti slobodno gledanje i prosuđivanje savjesti i zato je odgoj nenadoknadiv. Takav je odgoj savjesti zadatak cijelog života. Takav razborit odgoj uči kreposti, liječi od straha, sebičnosti;

oslobađa od osjećaja krivnje i od pokreta samodopadnosti koji se rađaju iz slabosti i ljudskih pogrešaka. Odgoj savjesti jamči slobodu i rađa mir u srcu.

Priprava na ispovijed

Budući da je čovjek samo ograničeno biće, ne može neprestano imati pred očima sve što mu se događa. A u njegovu ponašanju ima uspjeha i neuspjeha, ima zasluga i grijeha, ima padova i pridizanja. Da dođe pred sudište milosrđa Božjega, vjernik mora moći izreći svoju grešnost. Za to mu je potrebna priprava koja se sastoji u iskrenom ispitu savjesti. Ispit savjesti je prvi korak u proces sakramenta oproštenja grijeha. Bez tog koraka ispovijed bi mogla ispasti površna, neozbiljna i ne bi potom urodila onim plodovima koje u tom sakramentu očekujemo. Zato je važno prije same ispovijedi posvetiti malo vremena takvom ispitu savjesti. Tom cilju u redovitom životu vjernika služi kao daljnja priprava i svakodnevna večernja molitva gdje se jednako tako predviđa kratki svakodnevni ispit savjesti.

Pomagala u ispitу savjesti

Deset Božjih zapovijedi - Osim unutarnjeg osjećaja ispravne i dobro odgojene savjesti za ispit i provjeru moralnog djelovanja služe vjerniku i druga pomagala. To su najprije pravila života kako se nalaze u poznatom Dekalogu, tj. u nizu od deset Božjih zapovijedi. Te zapovijedi i inače odgovaraju onome što po Božjem daru moralnog osjećaja čovjek u sebi nosi. Ipak te pozitivno izrečene zapovijedi pomažu za dobру informaciju savjesti.

Zapovijed ljubavi - Osim tog pomagala provjeroeno je sredstvo ispita savjesti jedinstvena zapovijed ljubavi. Vjernik može svoju dušu prepoznati u svjetlu ili i tami gledajući se u ogledalu te zapovijedi. Ona najprije upozorava na odnos prema Bogu kao jedinstvenoj ljubavi svijeta i čini vjernika osjetljivim na činjenicu da je zapravo svaki grijeh povreda ljubavi, a ne samo neki površni prijestup naređene zapovijedi. Odnos čovjeka i Boga je odnos zapečaćen savezom ljubavi, počevši od onog saveza u Starom zavjetu na Sinaju gdje se Bog predstavlja kao onaj koji ih je iz ljubavi izveo iz egipatskog ropstva i zato zove svoj narod na odgovor ljubavi po vjernosti savezu. U svjetlu tog saveza kršćani prepoznaju puninu ljubavi koja je čovječanstvu darovana u Isusovoj žrtvi na križu, po njegovoj prolivenoj krvi. To se dogodilo zato što je Isus ljubio do kraja, a na Posljednjoj je večeri pozvao svoje učenike da žive to zajedništvo u savezu ljubavi.

Nadalje, Boga koji je ljubav vrijeda sve ono što čovjek krivo čini u odnosu na svoje bližnje. Isus je sasvim jasno rekao da smo njemu učinili sve ono što smo učinili jednom od njegove najmanje braće. To će postati pravilo istinske civilizacije ljubavi na koju nas potiče evanđelje i poslušnost Isusovu glasu.

U kontekstu iste zapovijedi ljubavi spominje se i ljubav prema samome sebi. To nije neki bolesni narcisoidni osjećaj prema sebi ili neka egocentrična usmjerenost na sebe, jer je Isus u tom pogledu sigurno dovoljno jasan dok zove svoje učenike da će izgubiti svoj život onaj tko ga želi spasiti, tko želi za sebe, sebično živjeti. U zapovijedi ljubavi prema sebi krije se zapravo istinsko povjerenje prema stvarateljskoj ljubavi nebeskog Oca. Prema istini o čovjeku kako nam govori Biblija, čovjek je najizvrsnije stvorene vidljivog svijeta i remek-djelo Božjeg stvaranja. Prema čovjeku Bog nije samo Stvoritelj nego je i Otac. I to ne vrijedi samo za Adama i Evu, za prve ljudi, nego je Bog kao Stvoritelj i Otac prisutan u času svakog začeća i od njega dolazi princip života, besmrtna duša, tajna ljudske osobe. Ono najvrjednije u nama dar je Božjeg nauma ljubavi. Prihvati sebe u svjetlu Božjeg dara života i živjeti aktivno plan volje nebeskog Oca zapravo znači prihvati svoj život, znači ljubiti sebe. A i tu čovjek može sagriješiti ako ne živi punim životom darivanja, ako ne voli samoga sebe i svoj život.

Zvjezdan Linić

Mali vjeronaučni kviz

- 1. Nedjelja Cvjetnice početak je Velikog tjedna.**
 - a) točno
 - b) netočno
- 2. Na Cvjetnicu se spominjemo svečanog Isusovog ulaska u:**
 - a) Nazaret
 - b) Jeruzalem
 - c) Betlehem
- 3. Cvjetnica se slavi tjedan dana prije Uskrsa.**
 - a) točno
 - b) netočno
- 4. Liturgijska boja na Cvjetnicu je:**
 - a) ljubičasta
 - b) crvena
 - c) bijela
- 5. Na Cvjetnicu se obavlja procesija s blagoslovljenim palminim i maslinovim grančicama.**
 - a) točno
 - b) netočno
- 6. Blagoslov grančica obavlja se:**
 - a) prije mise
 - b) tijekom mise
 - c) poslije mise
- 7. Za misu na nedjelju Cvjetnice predviđena su:**
 - a) 3 liturgijska čitanja
 - b) 5 liturgijskih čitanja
 - c) 7 liturgijskih čitanja
- 8. Liturgija Cvjetnice slavi:**
 - a) Isusov mesijanski ulazak u Jeruzalem
 - b) Isusovu muku
 - c) Isusov mesijanski ulazak u Jeruzalem i njegovu muku
- 9. Tri su moguća načina započinjanja slavlja Cvjetnice (svečani ophod, svečani ulaz, misa bez blagoslova grančica s jednostavnim ulazom).**
 - a) točno
 - b) netočno
- 10. Prvi opis liturgije Cvjetnice u Jeruzalemu potječe iz:**
 - a) 1. st.
 - b) 4. st.
 - c) 6. st.
- 11. Blagdan Cvjetnice se s Istoka, preko Španjolske i Galije proširio u Rimu.**
 - a) točno
 - b) netočno
- 12. Na Zapadu je Cvjetnica u početku bila samo Nedjelja muke, a poslije je toj nedjelji pod utjecajem kršćanskog Istoka dodan i blagoslov grančica i ophod u spomen na Kristov svečani ulazak u Jeruzalem.**
 - a) točno
 - b) netočno

Točni odgovori na stranici 15.

Mali vjeronaučni leksikon

Konvertit, konverzija

Konvertit, konverzija, latinski *convertitus*. *Obračenik*, u religijama, poglavito kršćanstvu, osoba koja je prešla s jedne religije ili konfesije na drugu ili se odrekla ateizma, obračenik.

Konverzija, latinski *conversio*: *obraćenje*.

Konzistorij

Konzistorij, kasnolatinski *consistorium*: *mjesto sastanka*.

U carskome Rimu, palača ili dvorana gdje se sastajalo carsko vijeće (*consilium principis*). Od Konstantina I. (306.–337.) počelo se to vijeće nazivati *sacrum consistorium*. Sastojalo se, u prvom redu, od pravnika, a raspravljalo je o poslovima zakonodavstva i uprave; osim toga, car je u konzistoriju primao strane poslanike, davao svečane deklaracije i sl.

U Katoličkoj crkvi, kardinalsko vijeće pod papinim predsjedanjem koje se sastaje radi rješavanja važnih crkvenih poslova. Pojedini biskupi imaju također svoj konzistorij kao savjetodavni kolegij; članovi mogu biti i osobe izvan kaptola, pa i laici stručnjaci, osobito pravnici. U novije doba konzistorij sve više zamjenjuju različita biskupijska vijeća.

U luteranskim crkvama pojам konzistorija ima široku primjenu. Najprije je (od 1542.) bio savjetodavno tijelo zemaljskoga gospodara koji je na svojem teritoriju imao crkvenu vlast poput biskupa. Poslije su konzistoriji, sastavljeni od pravnika i drugih laika, bili mjerodavni za rješavanje stvari iz građanskoga prava, osobito bračnih. Nakon 1918. konzistorij je u njemačkim evangeličkim crkvama tijelo koje upravlja mjesnim crkvama u crkvenim i građanskim poslovima. U mnogim se crkvama nekadašnji konzistorij naziva *Zemaljsko crkveno vijeće*.

U židovstvu, mjesno ili središnje vijeće, sastavljeno od rabina i članova laika.

Opći religijski leksikon, LZ Miroslav Krleža, Zagreb 2002. i
<https://www.enciklopedija.hr/>

Kviz - točni odgovori:

1. a,	4. b,	7. a,	10. b,
2. b,	5. a,	8. c,	11. a,
3. a,	6. a,	9. a,	12. a.

NAŠI POKOJNI

IVICA BANIĆ,

PU zagrebačka, 28. ožujka 1993.

JOSIP JOVIĆ,

PU splitsko - dalmatinska, Plitvice, 31. ožujka 1991.

DARKO DEAK,

PU sisačko - moslavačka, Kutina, 31. ožujka 1993.

POČIVALI U MIRU!
